

Pro našeho syna byla docházka na programy SAS velkým přínosem. Docházel na Individuální nácviky pracovního chování a sociálního chování. První část nácviků absolvoval sám s 1 terapeutem, kde si upevňoval návyky práce u stolečku, komunikaci s terapeutem. V druhé části nácviků jsme přistoupili k nácvikům ve dvojici, kde si náš syn získal nového kamaráda, „partáka“. Na kamaráda se syn vždy velice těšil a rád s ním pracoval, i když to pro synovu senzitivitu na hluk bylo někdy obtížnější.

Během pár měsíců se syn učil, jak si hrát s kamarádem, jak vydržet počkat, požádat o něco kamaráda, upevňoval si oční kontakt, učil se oslovovat ostatní, uvědomit si význam sociální interakce a důležitost komunikace s ostatními. Se synem se postupně pracovalo v různých hernách, s různými terapeuty. Důležitá pro nás byla i práce v rušivém prostředí.

Asi nejvýznamnějším krokem kupředu byla v naší rodině změna ve hře syna s mladší sestrou. Po nácvicích se od mladší sestry nechá vyzvat ke hře. Dokáží spolu najít společné téma hry. Syn si již dokáže hrát „Na něco“. Tudiž si již dokáže sám od sebe hrát na opraváře aj. Jelikož má narušenou představivost, jsou takovéto hry pro něj obtížné, ale i přes to, Vaši pracovníci dokázali v synovi povzbudit sebevědomí, empatii a mnoho dalšího.

Dalším, pro nás důležitým krokem bylo, že během programu syn „dokázal“ ochutnat ovoce. Z ovoce nejí bohužel vůbec nic. A tímto nám Vaše organizace dokázala, že i malými krůčky dokážete něco, v co jsme my rodiče ani nedoufali. Po terapiích si syn začal dokonce více zpívat. Nejprínosnější pro nás, jako rodiče, bylo otevření pohledů na různé sociální situace, rady od terapeutů a náhled na syna a jeho chování z pohledu někoho jiného. Terapeuti odvedli úžasnou práci, synovi se věnovali naplno a snažili se vždy pochopit synovy potřeby a chování. Při závěrečných konzultacích jsme vždy probrali aktuální úspěchy, nebo naopak v čem se ještě zlepšit. S terapeutkami jsme si vždy výborně popovídali a společně jsme se radili.

Rodiče 7 letého chlapce s PAS

Chceme velmi poděkovat za to, co centrum Lira pro našeho Matyáška a také pro nás dělá. Velmi si vážíme toho, že v "tom" nejsme sami a že nám pomáháte.

Myslím, že naše první „akce“, centra Lira byly a (díkybohu) stále jsou nácviky ve dvojicích. Úžasná věc, která Matyáškově hodně pomáhá. Zlepšil se v komunikaci s druhým, dokáže si o některé věci říct (poprosit), naučil se čekat, zapojovat vláčky, postavit koleje, pracovat za odměnu, rozšířil se mu okruh odměn. Když jsme začínali, jeho odměny se týkaly jen bublifuků, hraček, polechtání. Dnes už jsme na křupkách, brambůrkách, Lipu, sušenkách!! – Velký pokrok. Tímto bych chtěla vyzdvihnout práci terapeutek, které Matyáška při práci na nácvicích vedou od začátku. Jsou bezvadné. Velký dík!!!

Dále tu byly herní skupiny - příměstský tábor v srpnu. Výborná, krásná akce, která pomohla tomu, že Matyášek si bez problémů nosil baťůžek sám (velký pokrok). Namaloval si krásné tričko a také vyrobil obrázek zajíčka. Líbilo se mu tam a rád tam každý den jezdil. Dokonce se těšil. Měl moc rád svojí asistentku – dobrovolnici Verču.

Zúčastnili jsme se obou setkání rodičů v kavárně a obě byla moc fajn. Matyášek si hrál v dětském koutku a opravdu minimálně půl hodiny jsme o něm nevěděli. Díky asistentkám, které se o něho staraly a věnovaly se mu. On byl rád a užíval si to.

Od října 2016 Matyášek začal navštěvovat jednou za 14 dní sportovní kroužek, nyní chodíme až do konce března každý týden. S tímto kroužkem jsem velice spokojená, protože si myslím, že alespoň jeden den v týdnu vybijí Matyáškovu energii, která je snad nevyčerpatelná ☺. Kdykoliv jedeme tramvají kolem stanice Rybníček, vždy si vzpomene a hlásí mi: tam chodím cvičit a ukáže prstem směrem k tělocvičně. Proto si myslím, že tam chodí rád, nikdy to neřekne negativně, spíše naopak.

Já sama jsem pravidelným návštěvníkem ženské (rodinné) skupiny pod vedením Mgr. Bečvářové, kterou moc ráda navštěvuji, protože si ráda promluvím o podobných problémech, které mají maminky v této těžké životní situaci. Velký dík, že tato skupina existuje!!!
Také jsme se i s manželem, babičkou, dědou zúčastnili všech možných skupin pod vedením Mgr. Přemysla Mikoláše, který má výborné zkušenosti a výborně se poslouchá a naslouchá se mu. Také velký dík za tuto příležitost.

S manželem jsme spokojeni, jak vše doposavad probíhá a jsme moc rádi, že můžeme být Vaší součástí, protože nevíme, kde bychom dnes s Matyáškem byli, kdyby nebylo Vás Všech – DĚKUJEME!!!

Matyášek, Kristýnka, Jana a Michal Hnykovi

Jaroušek absolvoval několik cyklů Návčiků sociálních dovedností. Cílem bylo zmapování individuálních problémů našeho dítěte, zlepšování dovedností nejen v sociální oblasti, která je pro nás nejtvrdějším oříškem ve výchově, ale i v mnoha dalších (řeč, motorika, porozumění atd.). Jára dostal možnost stýkat se s vrstevníky a také smysluplně vyplnit čas bez přítomnosti rodičů, v podstatě jako zdravé děti navštěvují kroužky, tak Jaroušek chodí na návčiky, které ho baví a těší se na ně. Dostává se mu odborné péče a nám pocitu, že nejsme na všechno sami (a taky 1,5 hodiny klidu:-)). Výsledkem a vlastně i hodnocením je fakt, že se nám neustále zlepšuje.

Velice kladně hodnotíme příměstský tábor, který byl pro Járu plný zážitků a nových zkušeností (asistentka Lenka ho naučila pít vodu přímo z kohoutku a dodnes tak rád pije:-)). Jsme rádi, že zvládl být poměrně dlouhý čas bez nás a přesto s úsměvem (což jen tak nebývá!).

Plně si uvědomujeme omezené možnosti aktivit pro děti s PAS, proto je pro nás služba SAS neocenitelná.

Hofmanová Petra, matka 6 letého syna s PAS

Dovolte mi reagovat na program s panem Mikolášem..

Já osobně jsem na skupině s ním byla jednou /ale ne naposledy/.. a to na doporučení nejen Vaše, ale i mého manžela, který byl na mužské skupině přede mnou./ a prý byla taky super /.

Upřímně musím říct, že celková atmosféra byla přátelská... Sešla se nás tam větší skupina maminek cca 13, každá se svým trápením... a bylo to fantastické... pan Mikoláš je profík s obří znalostí nejen problematiky dětí s autismem, ale i rodinných a sourozeneckých vztahů, které nám ochotně předával dál, podporoval nás, radil nám... měl pro nás typy ze svých zkušeností, které by nás ani nenapadly...

Myslím si, že každá z nás si odnesla minimálně podporu, uklidnění a nějakou dobrou radu pro problémové chování našich miláčků... ☺

Víte co... máte problém, společně ho řešíte jak se dá... zprvu zkoušíte formou pokus - omyl, radíte se ve školce, čtete různé knihy, radíte se s lékařem a dalšími odborníky, apod...ale **NIKDO** Vám nakonec nedá víc informací, než skutečný rodič, který je na tom úplně stejně jako vy a má stejné trápení a starosti každý den od rána do večera a mnohdy i v noci...

Proto mi dovoluňte poradit **VŠEM** nerozhodnutým rodičům, kteří si myslí, že jim skupina nic nedá a nic nového se nedozvědí, apod... **Jděte tam**... můžete kdykoli odejít.../i když si myslím, že se to nestane/, řekla bych že by většina z nás maminek uvítala, kdyby skupina mohla být delší.

Těším se na další....

Andrea Zemanová s rodinou

A reakce pana Zemana na skupinové a individuální terapie s Mgr. Mikolášem:

Domníváme se, že se jedná o velice dobrou věc, neboť podle našich zkušeností není nic lepšího, než když slyšíte v rámci uzavřené skupiny názory lidí, kteří řeší stejný nebo podobný problém. Zkušenosti z běžného života těchto rodin a lidí, které jsou předávány bez jakékoliv úpravy, naživo, to je to nejlepší. Navíc "pod dozorem" odborníka, který může aktivně do tohoto předávání zkušeností vstupovat, některé věci ihned vysvětlovat a diskusi směřovat správným směrem.

Setkáte se s rodiči, kteří se každý den musí vyrovnávat s tímto problémem. Každý den musí řešit skutečné problémy, každý den musí hledat způsob, jak s dítětem komunikovat, jak s dítětem pracovat, každý den se o dítě starat.

Potkat takového rodiče - byť třeba jenom na malou chvíli - cca jednou za měsíc, se kterým si můžete vyměnit zkušenosti, se kterým můžete mluvit o stejných starostech a o stejných tématech, to Vám dá cca 100x více, než jedna návštěva za půl roku u lékaře, „odborníka“ na PAS.

A jak jsem již zmiňoval výše, je naprosto perfektní, pokud u takového setkání může být skutečný odborník /a my si o panu Mikolášovi myslíme, že je správný člověk na správném místě/. To všechny děti s PAS a jejich rodiče posouvá více, než dojíždění si pro "lékařské" zprávy pro zařazení do správné škatulky /i my si samozřejmě uvědomujeme, že takovéto návštěvy jsou rovněž potřeba, právě z důvodu systémových/.

Docházení na programy SAS jsou pro mě přínosem v možnosti konzultace problémů, získání profesionálních a hlavně velmi konkrétních rad pro konkrétní situace, doporučení další literatury. Naučila jsem s Filipem diskutovat na téma, proč je vhodné se chovat nějakým způsobem v různých situacích, argumentovat.

Můj syn Filip (dochází do druhého cyklu skupinkových nácviků) určitě pokroky dělá, výrazně se zlepšilo jeho problémové chování ve škole, vychází dobře s paní učitelkou, zvládá se domluvit se spolužáky, dokáže lépe zvládat své emoce.

Semináře pro rodiče mi přinesly ujištění, že nejsem špatný rodič, mám právo se dítěti zcela neobětovat, vést vlastní spokojený život, zkrátka pohodový rodič – pohodové dítě.

Programy nadmíru splňují moje očekávání, velmi děkuji za vstřícný a profi přístup všech, se kterými jsem se měla možnost setkat.

Milena Šostková, matka 8 letého Filipa

Programy jsou ku prospěchu dětí i rodičů. Dětem to dává nové možnosti se zlepšovat v dovednostech, ať už komunikačních, sociálních, sportovních, kreativních atd.. a rodičům zase možnost dítě do nějakého programu / kroužku zařadit.. Pro tyto děti jsou tyto programy velmi žádoucí.

Zúčastnila jsem se asi tří sezení "ženské skupiny". Bylo to strašně moc fajn a hodně mi to pomohlo uvědomit si, že problémy, se kterými se potýkám nejsou jen u mne, ale i u jiných žen s dítětem s dětským autismem. Řešili se konkrétní příklady problémů dítěte a zkušenosti ostatních žen / matek jak případně stejný problém řešili ony.

Jako rodič autistického syna, který na začátku diagnózy nevěděl co si má s takovým dítětem počít, je činnost LIRY potažmo SAS důležitou součástí našeho života. S Vašimi programy si člověk uvědomí, že nejste na problémy s takto diagnostikovým dítětem sama. Máte se kam obrátit o pomoc a následně i o řešení problému. SAS nám dodává nové možnosti pro naše děti a my máme možnost dovednosti našich dětí využít v různě nabízených programech. Pokud by SAS neexistovala, děti s tímto handicapem nejsou schopné docházet do "klasických kroužků" a jejich další seberealizace, zlepšování by se tak v mnoha směrech zastavilo či zpomalilo.

Jsme také velice spokojeni se sportovním kroužkem, na který se syn velmi těší a kde může vybit svoji energii. Dalším pozitivním programem byla výtvarná dílna, ta bohužel proběhla jen jednou, ale doufáme v její opětovné otevření:-)

Z. Ubiasová, matka 6 letého chlapce s PAS